

Între mine și tine

Între mine și tine un verb a murit
între mine și tine distanța a sporit
între mine și tine miroase a nit.

între mine și tine e o ciudată distanță
între mine și tine e altă substanță
între mine și tine nu e esență.

între mine și tine stelele nu au soare
între mine și tine cimentul e mare
între mine și tine nu e visare.

între mine și tine e vid
între mine și tine e un banal cid
între mine și tine nu mai e lichid.

între mine și tine e pustiu
între mine și tine e un uitat sicriu
între mine și tine...nu mai scriu.

între mine și tine și ea
este substanța grea
între tine și mine și el
este ceva paralel.

Anamisa di mini sh-tini

Anamisa di mini sh-tini, un verbu muri
anamisa di mini sh-tini dipârtarea criscu
anamisa di mini sh-tini anjiurdzeashti a nit.

Anamisa di mini sh-tini easti una paraxinâ dipârtari
anamisa di mini sh-tini easti nâ altâ substantsâ
anamisa di mini sh-tini usii nu-ari

Anamisa di mini sh-tini easti gol
anamisa di mini sh-tini easti un de-aradâ cid
anamisa di noi nu mata easti lichid.

Anamisa di mini sh-tini easti ermu
anamisa di mini sh-tini easti unâ agârshitâ sfinduchi di
moarti
anamisa di mini sh-tini . . . nu mata anyrâpsescu.

anamisa di mini sh-tini sh-ea
easti substantsa greu
anamisa di tini sh-mini sh-elu
easti tsiva paralelu.

Primăvara italiană

După o lungă și geroasă iarnă
O rază blândă îmi mângâie inima,
O apariție... de pe alte meleaguri...lira mea sună
Din nou pentru o nouă iubire sublimă.

Ai adus cu tine căldura țărmlui italian,
În părul tău stau ascunse toate stelele mării,
Ochii tăi sunt lumina lunii, un vânt sicilian
M-a amețit, mi-a sporit plăcerea, dorul iubirii...

Ce minune, ce grație, glasul tău mângâie
Porumbeii din piața Sfântul Marcu, mâinile tale
Ating sublim norii falnicii Florențe, buzele tale
Sărută toată istoria iubirii italiene, ah femeie.

Un vechi cântec, mort demult, a înviat
Prin grația ta, mersul tău zdrobește
Toată ura și pasiunea Italiei, ai sperat
Tu oare, că aici undeva un biet poet te iubește?

În tine stă ascuns lacătul inimii mele
Smulge-l dar nu distruge inima ce bate
Precum Adriatica în coasta Italiei, păsările
Vin în stol, zboară, zboară către calea de lapte.

Pietre și inimi

Acolo sus ele vestesc pasiunea mea
Pentru o primăvară inițiativă, pentru o bucurie
Ce numai Dante a avut-o în Paradis, iar marea
Falnic urlă: Nu fi nepăsătoare, femeie!

Primuveara italiană

Dupu unâ lungâ sh-arcâroasâ iarnâ
Nâ mundâ imirâ nj-hârseashti inima,
Unâ alânceari ... ca ditu altâ lumi ... dzângâra-nj asună
Diznău, ti unâ nauâ vreari ahoryea.

Aduseshi cu tini câroarea mezdâljei italiene,
Tu perlu a tău shed ascumti tuti stealili a amariljei,
Ochljii a tăi suntu videala lunâljei, un vimtu sicilian
Nj-da andralâ, nj-u creashti lizetea, dorlu a vreariljei ...

Tsi thamâ, tsi gilvei, boatsea a tau hârseashti
Pilisterlji ditu pâzarea Ayilu Marcu, mânjli a tali
Trecu lishor pisti norlji fanuminâljei Florentsâ,
budzâli a tali
Bashi tutâ isturia vreariljei italiene, ah mljeare.

Un cânticu vecljiu, di multu mortu, anyie
Pritu harea-ts, imnatlu-a tău chiseadzâ
Tutâ inatea sh mara ali Italii, trâpsesh nâdii
Vahi, că iuva aoa un poet mâratu ti va?

Tu tini sheadi ascumtu cântinarlu a inimâljei a meali
Azmuldzi-lu, ama nu afânipsea inima tsi bati
Cum Adriatica tu coasta ali Italii, puljii di la dumnidzâ
Yin trâmbrâ, azboairâ, azboairâ câtâ calea di lapti.

Pietre și inimi

Aclo, ndzeanâ, eali dau hâbari di mara a meu
Ti unâ primuvearâ tsi-anveatsâ, ti unâ hârseari
Tsi mash Dante u avu tu Paradis, iara amarea
Aurlâ fanuminâ: S-nu hii ehtrâ, mjleare!

Înlănțuiți

Mă privești te admir,
Mă iubești te doresc,
Mă binecuvântezi, sfânt mir
Primesc de la buzele tale, te iubesc.

Mă strângi în brațe, te prind
În eternitatea clipei, părul tău
Îmi sărută ochii ce iubind
Un suflet uită de lumina lor, numele tău

Îl aud în șoapte cadențate, în ochii tăi
Am văzut nemurirea, am văzut salvarea
De răul care zdrobește lumea, pașii tăi
Îmi arată drumul către viață, iubirea

Ta mă salvează de la soarta stâncii
Uitate o veșnicie de floarea ce a pierit.
Vântul îmi aduce aroma ta , pe nisip scoici
Au tatuat ființa ta, în lume fără tine sunt risipit.

Îți mulțumesc că mă aduni
Bucată cu bucată, secundă cu secundă.
Ești soarele pe care un om îl așteaptă ani
Mulți în efemera viață, ești o undă

Pietre și inimi

De lumină în întunericul ființei mele.
Ochii tăi au ucis veșnicia pentru mine,
Buzele tale au distrus iubirea pentru mine.
În sus văd păsări ce trec în zbor, fluturile

Sufletului tău se așează pe floarea
Creștetului meu, o căprioară îmi mângâie
Brațele de iarbă, sunt pământ, ești marea
Ce se zbate pentru o dulce nebunie.

Alisits

Mi mutreshtsâ, ti arisescu,
Mi vrei, ti voi,
Nj-dai vluyii, ayisitu miru
Aprochiu di la budzali a tali, ti voi.

Mi strandzâ tu bratsâ, ti-acatsu
Tu nâ etâ a minutâljei, perlu a tău
Înji bashi ocljii tsi vrândalui
Un geanu agârshashti di videala a lor, numili a tău

Lu-avdu tu ciucurâri suschirati, tu ocljii a tăi
Vizui nimoartea, vidzui ascâparea
Di arâulu tsi chiseadzâ lumea, jgljioatili a tali
Nj-aspun calea câtâ banâ, vrerea

A tau mi-ascapâ di mira bârtsiriljei
Agârshitâ unâ etâ di lilicea tsi chiru.
Vimtlu nj-adutsi njiurdilja-ts, pi-arinâ burlidi
Zuyrâpsirâ fisea-ts, fârâ tini tu lumi hiu arâspânditu.

Tsâ hâristusescu tsi mi-adunji
Cumată cu cumată, minutâ di minutâ.
Hii soarli a meu tsi un om lu-ashteaptâ anji
Dip multsâ tu dyeavata banâ, hii unâ undâ

Pietre și inimi

Di lunjinâ tu-ascutidea fisâljei a meu.
Ochljii a tăi vâtâmarâ ti mini tuti etili,
Budzâli a tali vâtâmarâ vrearea ti mini.
Analtu ved pulji tsi trec azbuirândalui, fiturlu

A geanlui a tău sheadi pi lilicea
Creashtitlui a meu, unâ zârcadâ-nj hârseashti
Bratsâli di iarbâ, hiu locu, hii amarea
Tsi s-azbati ti unâ dultsi zurleatsâ.